

РЕШЕНИЕ

№ 3949

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **2508** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 140, ал. 6 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на М. М., [ЕГН], постоянен адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес]чрез адв. Р., с посочен съдебен адрес: [населено място],[улица] срещу Решение № 4332р-9684/07.02.2023г. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

С оспореното решение,постановено във връзка с предоставени на 06.10.2022г. документи за регистрация на лек автомобил марка „Волво“ модел „С 60“,табели с транзитен номер 467M528, номер на рама по документи „lyv402hm2jb158025“,дата на първа регистрация 02.01.2018г. собственост на М. М. е прието за установено, че:

Автомобила е представен за първоначална регистрация с услуга – употребяван от чужбина с произход извън ЕС,ЕИП или конфедерация Швейцария. При преглед на документите и на автомобила на 03-та технологична линия е изразено съмнение, че представеното американско свидетелство Certificate of title от щата К. е ксерокопие, като е извършена проверка с ултравиолетова лампа въз основа на която е прието ,че хартията с която е копирано СРМПС е „мъртва“, рециклирана и липсват водните знаци с които би трябвало да е защитена от фалшифициране. При ксерокопие на представеното свидетелство не се появяват надписи,което дава заключение за неистинско свидетелство за регистрация на МПС.

Успоредно с това и при проверка в сайт en.biddah.info излиза информация, че автомобила е закупен на търг от Auction Copart – сайт за продажби на употребявани

автомобили от САЩ, като същият е продаден със свидетелство Certificate of destruction. Съгласно получено писмо от ГДНП, рег. № 3286p-19033/26.04.2018, в допълнение на разпоредително писмо рег. № ОА-6995/09.06.2009 на ГДОП, което гласи, че ПС внос от САЩ с издадено свидетелство Certificate of destruction не се регистрират.

Изготвена е докладна записка до началника на ОВРУ за извършване на документна проверка, като на 08.12.2022г. е издадено постановление № 47995/08.12.2022г. на прокурор Н. при СРП с което е отказано образуване на досъдебно производство. По време на проверката е установено, че лекият автомобил е бил бракуван на територията на САЩ, което означава, че оригиналните документи за регистрация на МПС са предадени на компетентните власти.

Чрез позоваване на чл.140 ал.6 от ЗДвП и чл.126 ал.1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, органа е посочил, че ППС с регистрация извън националния регистър се регистрират след представяне на оригинални документи за регистрация от страната в които са регистрирани. Поради това е и постановен отказ за регистрация на лек автомобил марка „Волво“ модел „С 60“, табели с транзитен номер 467M528, номер на рама по документи „lyv402hm2jb158025“, дата на първа регистрация 02.01.2018г. собственост на М. М..

С настоящата жалба, М. М. претендира незаконосъобразност на процесното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето му, материална незаконосъобразност и необоснованост.

В частност се твърди, че в пар.2 т.8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства е дадено легално определение на термина идентификация. Нормата на пар.6 т.18 от ЗДвП от своя страна дефинира понятието „регистрация“. Нормативна уредба никъде не предвижда, че е в компетенцията на служителите извършващи оглед на ОЗ-технологична станция да извършват анализ на представените документи, както и да „изразяват съмнения“ Успоредно с това МПС-то има издадени документи за временно движение, без да е било налице ограничение в тази връзка. Автомобилът е внесен и дошъл с цялата изискуема документация за произход и състояние, която не може да се оспорва от мистериозен служител на поточната линия. Позовава се и на постановление № 47995 от 08.12.2022г. за постановен отказ да се образува досъдебно производство, видно от което американското СРМПС има чисто информативна стойност, доколкото автомобила е придружен от достатъчно други документи доказващи неговия произход, респ., не следва да отказвана регистрация на МПС.

Въпреки това и въпреки наличието на достатъчно документи, служителите от отдел „Пътна полиция“ са решили да ги игнорират в процесуално нарушение, като вместо това се позовават на неофициален и недостоверен източник – интернет сайт: en.bidfah.info.

Твърди се още, че е налице видимо несъответствие по отношение на констатациите на органите по регистрация и представените документи, като е налице Certificate of title от щата К., който потвърждава, че автомобила е със статут на възстановен автомобил,

в противоречие с приетото, че автомобила е със свидетелство Certificate of destruction. На последно място се твърди, че дори проверката в сайта en.bidfah.info е извършена неточно, като при посочване пълната рама на автомобила не излиза информация за въпросното МПС. Искане се отмяната на акта и даване на задължителни указания на органите на „пътна полиция“ СДВР да регистрират автомобила.

Ответната страна – началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР не изразява становище по постъпилата жалба.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

Съгласно чл.140 ал.2 от ЗДвП условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната.

Оспореното решение е издадено от материално и териториално компетентен орган съгласно чл.12б. вр. чл.6 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. от ръководителя на компетентната администрация, а именно - Началник отдел "ПП" при СДВР.

На следващо място, с оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма, като актът е издаден в писмена форма, посочени са фактическите основания за издаване на отказа, т. е. същият е в ясно и недвусмислено мотивиран така, че да стане ясно на жалбоподателя, поради каква причина му се отказва регистрацията на описания лек автомобил, както и кое е правното основание, т. е. правната регламентация на изискването за представяне на посочения документ, при първоначална регистрацията на МПС, което не е изпълнено от негова страна. По тези съображения съдът в настоящия състав намира, че формално са спазени изискванията за съдържанието на административния акт по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително и изискването на т. 4 от тази ал. 2, като в отказа се съдържат фактически и правни основания за издаването му.

При преценка на материалната законосъобразност на отказа за регистрацията, т. е. относно съответствието му с приложимите материалноправни разпоредби на закона и спазването на производствените правила, съдът намира, че процесният акт е вътрешно противоречив и обективира взаимноизключващи се твърдения, постановен е в нарушение на чл.35 АПК и като следствие се явява в нарушение на чл.140 ал.6 и чл.12б ал.1 от Наредба № I-45/24.03.2000г.

От една страна административния орган е посочил, че за процесният автомобил е налице Certificate of destruction, в която хипотеза и съгласно писмо от ГДНП, рег. № 3286р-19033/26.04.2018, в допълнение на разпоредително писмо рег. № ОА-6995/09.06.2009 на ГДОП, е приел, че ПС, като внесено от САЩ с издадено свидетелство Certificate of destruction, не следва да се регистрира.

В тази връзка и ако действително е налице унищожено, бракувано, deregистрирано/тъждествени с оглед смисъла преводни думи/ превозно средство, то административният орган следва да подведе тези факти към конкретно правно

основание за да постанови законосъобразен отказ от регистрация. Успоредно с това обаче, за да постанови процесният отказ, административния орган се е позовал на чл.140 а.б от ЗДВП, която разпоредба предвижда, че пътни превозни средства с регистрация извън националния регистър се регистрират в националния регистър на пътните превозни средства след предоставяне на оригинални документи за регистрация от страната, в която са регистрирани.

Така, ако се приеме, че въпросното ППС е бракувано в САЩ, то обективно няма как по отношение на него да бъдат представени оригинални документи за регистрация. А дори да бъдат представени такива, то те няма да отразяват актуалното бракувано състояние.

В този смисъл административният орган е подвел факти към неотнормирана правна норма и актът му се явява материално незаконосъобразен.

Посочената материална незаконосъобразност обаче е следствие от допуснатото нарушение на производствените правила изразяващо се в непълнота на административната проверка.

По силата на чл.35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Посочената разпоредба е императивна и гарантира извършването в пълнота на проверката с цел недопускане голословно и необосновано произнасяне на решаващият орган. И в този смисъл всяко нарушение изразяващо се в неизясняване на релевантен факт или неустановяване на относимо и значимо за изхода от производството обстоятелство води до съществено процесуално нарушение от страна на администрацията.

На първо място административният орган не е извършил проверка нито изложил съображения подлежат ли на регистрация в България ППС превозни средства бракувани в държава като САЩ.

На второ място не е изследван въобще въпроса за правното значение на т.нар. Certificate of destruction и на Certificate of title от щата К. с оглед преценката възможно ли е такова МПС да бъде допуснато изобщо до пътната мрежа в България със съответната обосновка на положителният или отрицателният отговор на този въпрос. Административния орган не е изследвал изобщо представеният в преписката Certificate of title от 28.10.2020г., нито се е произнесъл защо не кредитира същият.

На трето място напълно неясно е откъде административния орган формира заключението, че по отношение на въпросното МПС е налице Certificate of destruction. Позоваването на справка в интернет сайта: en.bidfah.info като индия, че такъв документ съществува по никакъв начин нито презюмира съществуването му, нито позволява на административния орган да се позове на него като правно-обвързващ. От значение е и факта, че посоченият сайт не представлява официална интернет страница на компетентна администрация на американските власти, а е украински сайт/или сайт с водещо съдържание на украински език/ насочен към свободно ползване от всякакви потребители. Т.е. същият има общо-информативен и крайно необвързващ характер.

Въпреки това и при служебна проверка в съдържанието на сайта с оглед твърденията на жалбоподателя съдът установи, че търсачката на сайта въобще не съдържа информация за автомобил с идентификационен номер/VIN/ VYL402HM2JB158025. Не следва да се изключва възможността информацията да е премахната от сайта с оглед отминалият времеви диапазон от закупуването на автомобила до постановяване на процесното решение, но това само потвърждава неговият неофициален и информационно неструктуриран характер. При преглед на приложената към решението

разпечатана справка от посещение в сайта също не се установява наличието на информация, че автомобила е продаден с Certificate of destruction. Към разпечатката и снимките на автомобила с посоченият идентификационен номер никъде не се съдържа информация равностойна на бракуван, унищожен или deregистриран – нито в английската, нито в украинската версия на сайта.

В този смисъл извода на началник на отдел „ПП“ при СДВР, че автомобила е бракуван се явява необоснован и изцяло недоказан.

Като продължение, дори да се приеме, че въпросното МПС е било бракувано, унищожено, deregистрирано, то нормата на чл.12б ал.1 от Наредбата в отнoсима към хипотеза като настоящата, никъде не поставя изискване при регистрация на МПС, да бъдат представяни чуждестранни регистрационни документи в оригинал.

Така следвайки правилото на чл.140 ал.6 от ЗДвП, компетентния орган следва да установи налице ли е забрана за регистрация на свалено от регистрация превозно средство в САЩ, респ. при снемане на регистрация къде остават оригиналните регистрационни документи, така, че изискването за представянето им да бъде валидно при първоначална регистрация в България при внос на такова МПС, ако закона не съдържа забрана за подобна регистрация.

Като контрапоз и следвайки логиката на чл.12б от Наредбата, компетентния орган следва да установи редом с другото и с оглед спецификите изложени по отношение приложението на чл.140 ал.6 от ЗДвП, дали регистрацията следва да бъде извършена само чрез представяне на оригинални регистрационни документи или копие на същите е напълно достатъчно за реализиране законовите цели при липса на императивно изискване същите да бъдат представени в оригинал в хипотезата на разпоредбата. От значение при тази преценка е и факта, че съгласно възприетото от АО прокурорско постановление № 47995/08.12.2022г. на прокурор Н. СРП, не е налице документно престъпление изразяващо се в използване на неистински документ във връзка с представеното копие от американското свидетелство за регистрация на МПС.

Посочените обстоятелства налагат отмяна на акта и изпращане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, тъй като естеството на спора не позволява решаването му от съда .

При новото произнасяне административния орган следва да съобрази и установи ясно дали въпросното превозно средство е бракувано/унищожено, deregистрирано/ в САЩ и ако отговора е положителен да установи налице ли е забрана за регистрация в България на бракувано/унищожено, deregистрирано/ в САЩ превозно средство и при отрицателен отговор да установи и прецени дали свидетелството за регистрация може да бъде представено в оригинал от страна на заявителя за регистрация, респ. тази невъзможност води ли до основание за отказ от регистрация.

Като продължение и ако въпросното МПС не е бракувано/унищожено, deregистрирано/ в САЩ, то административния орган следва да установи съществува ли обективно възможност заявителят да разполага с оригиналните регистрационни документи, дали закона изисква в подобна хипотеза същите да бъдат представени в оригинал, на която база да формира своите крайни изводи.

Дотук дадените указания не преклудират проверката по останалите подлежащи на установяване в регистрационното производство обстоятелства, както и възможността административния орган да поиска надлежна информация от компетентните власти в

САЩ.

С оглед изхода от спора, своевременно отправената претенция за присъждане на разноски при липса на възражение на прекомерност и в съответствие с нормата на чл.143 ал.1 АПК, на жалбоподателят се дължат разноски в размер на 860лв.,включващи заплатена държавна такса в размер на 10лв и 850лв. адвокатско възнаграждение.

Поради това и на основание чл.173 ал.2 от АПК, АДминистративен съд С. – град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4332р-9684/07.02.2023г. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

ИЗПРАЩА преписката по заявление № 224134182614 на М. М. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за произнасяне, при спазване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. М., [ЕГН], постоянен адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 860лв.съдебно-деловодни разноски

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в срок от 14дни от съобщаването му на страните.

Съдия: